

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 668/2017-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 24. januára 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu Sergeja Kohuta, zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika vo veci sťažnosti Profesionálnej dražobnej spoločnosti, s. r. o., Masarykova 21, Košice, zastúpenej advokátom JUDr. Ivanom Husárom, Vojenská 14, Košice, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 8/2007, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Profesionálnej dražobnej spoločnosti, s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 8/2007 **p o r u š e n é b o l i .**

2. Okresnému súdu Trebišov **p r i k a z u j e** v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 8/2007 konať bez zbytočných prietahov.

3. Profesionálnej dražobnej spoločnosti, s. r. o., priznáva finančné zadost'učinenie v sume 2 500 € (slovom dvetisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Trebišov p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Trebišov je p o v i n n ý uhradiť Profesionálnej dražobnej spoločnosti, s. r. o., trovy právneho zastúpenia v sume 562,21 € (slovom päťstošeš'ťdesiatdva eur a dvadsaťjeden centov) na účet jej právneho zástupcu JUDr. Ivana Husára, Vojenská 14, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júna 2017 doručená sťažnosť Profesionálnej dražobnej spoločnosti, s. r. o., Masarykova 21, Košice (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trebišov (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 8/2007 (ďalej aj „namietané konanie“).

2. Sťažovateľka v namietanom konaní vystupuje v pozícii žalovanej v 1. rade, ktorá vykonávala dražbu nehnuteľnosti, ktorej neplatnosti sa žalobcovia domáhajú. V sťažnosti namietala nečinnosť a neefektívnosť okresného súdu, čoho dôsledkom je dosiaľ právoplatne neskončené konanie, ktoré trvá viac ako 10 rokov. Zdôraznila tiež, že vo veci nie je nariadený termín pojednávania a stav právnej neistoty sa predlžuje. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry ústavného súdu (II. ÚS 79/97, I. ÚS 70/98) sťažovateľka nepovažovala predmetnú právnu vec za komplikovanú a náročnú a svoje správanie v priebehu konania vyhodnotila ako nespôsobujúce priet'ahy. Vo vzťahu k postupu samotného súdu uviedla, „... že priet'ahy v konaní boli spôsobené najmä nečinnosťou, resp. neefektívnosťou konania

Okresného súdu. Nadmerné množstvo vecí, v ktorých štát musí zabezpečiť konanie nemôžu byť dôvodom na zmarenie uplatnenia práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov a v konečnom dôsledku nezbavujú štát zodpovednosti za pomalé konanie spôsobujúce zbytočné prieťahy v súdnom konaní.

Skutočnosť, že Okresný súd Trebišov už vo veci 1 krát rozhodol podľa názoru sťažovateľa na veci nič nemení, nakoľko uvedené rozhodnutie bolo takej povahy a kvality, že Krajský súd uvedený rozsudok zrušil nakoľko ho považoval za nepreskúmateľný .

Rozhodnutia súdu ktoré sú rušené pre nepreskúmateľnosť totiž podľa názoru sťažovateľa nemožno hodnotiť inak ako neefektívne konanie súdu prvého stupňa v dôsledku ktorého dochádza k zbytočným prieťahom v súdnom konaní (obdobne vid' nález Ústavného súdu spis. značka IV. ÚS 380/08, I. ÚS 7/2011, IV. ÚS 570/2012).“.

3. Sťažovateľka žiadala priznať aj finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, čo zdôvodnila dlhotrvajúcim stavom právnej neistoty, pocitom straty dôvery v právny štát a spôsobením nevyčísľiteľnej nemajetkovej ujmy. Poukazom na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) považovala za primerané priznať žiadané zadosťučinenie.

4. Nepodanie sťažnosti na prieťahy v súdnom konaní predsedovi príslušného súdu nepovažovala sťažovateľka za nevyhnutné vzhľadom na celkovú dĺžku konania, a teda nemožnosť očakávať od tohto prostriedku efektívne riešenie spôsobilé poskytnúť garantovaným právam náležitú ochranu. Na podporu svojej argumentácie uviedla viaceré rozhodnutia ústavného súdu, ako aj ESLP (napr. III. ÚS 108/05, III. ÚS 11/2012, IV. ÚS 26/2012, Ištván, Ištvánová proti Slovenskej republike, Komanický proti Slovenskej republike).

5. Sťažovateľka navrhla vydať nález v znení:

„Základné právo Profesionálnej dražobnej spoločnosti s.r.o. so sídlom : Masarykova 21, 040 01 Košice, [REDACTED] na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a slobôd postupom Okresného súdu Trebišov vedenom pod. sp. zn. 6C/8/2007 porušené bolo.

Okresnému súdu Trebišov v konaní vedenom pod sp. zn. 6C/8/2007 prikazuje konať tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sťažovateľovi priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 5000 € (slovom päťtisíc euro), ktoré je Okresný súd Trebišov povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresnému súdu Trebišov ukladá zaplatiť trovy právneho zastúpenia právnomu zástupcovi JUDr. Ivanovi Husárovi za zastupovanie v konaní pred Ústavným súdom SR, vo výške 374,81 € na účet vedený v [REDAKOVANÉ] do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

6. Na žiadosť ústavného súdu predložil svoje vyjadrenie k ústavnej sťažnosti okresný súd podaním z 13. septembra 2017 pod sp. zn. 1 SprV/525/2017. Vyzdvihol svoje nedostatočné personálne obsadenie a neprimeranú zaťaženosť sudcov. Zároveň poukázal aj na časové obdobia nečinnosti sudcov, ktorí v predmetnej veci konali. Súčasťou vyjadrenia k sťažnosti bol prehľad úkonov vykonaných od začatia konania a vyjadrenie terajšej zákonnej sudkyne.

7. K vyjadreniu okresného súdu zaujala sťažovateľka stanovisko listom z 27. novembra 2017. Okrem skutočností uvádzaných už v sťažnosti poukázala na zrušenie termínu pojednávania vytýčeného na 13. november 2017, a teda na pretrvávajúce prieťahy.

8. Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 668/2017-19 zo 7. novembra 2017 bola sťažnosť sťažovateľky prijatá na ďalšie konanie v súlade s § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

9. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania upustil od ústneho pojednávania v danej veci v súlade s § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde, pretože po oboznámení sa

s obsahom súdneho spisu dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

12. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

13. Ústavný súd vychádzajúc z formulácie ustanovení čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru konštatuje, že ústavodarca v základnom právnom predpise Slovenskej republiky vyjadril zhodu zámerov poskytovania práva na súdnu ochranu s ochranou práv podľa dohovoru. Z uvedeného dôvodu preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (III. ÚS 24/2010), v dôsledku čoho neexistuje prekážka posúdenia ich porušenia použitím rovnakých kritérií.

14. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom týchto základných práv je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby

domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04).

15. Základnou povinnosťou súdu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník konania obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie alebo v ktorom sa ocitol účastník konania na žalovanej strane.

16. Pri posudzovaní otázky, či v namietanom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie sa účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou EŠLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľky.

17. Namietané konanie prebiehalo dosiaľ z prevažnej väčšiny za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok s účinnosťou do 30. júna 2016 (ďalej len „OSP“), ktorý v § 6 prikazoval súdu v súčasnosti so všetkými účastníkmi konania postupovať tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná. Povinnosť súdu vec rýchlo prejednať a rozhodnúť vyplývala aj z § 100 ods. 1 OSP a z § 117 ods. 1 OSP, podľa ktorého bol sudca povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

18. Povinnosť súdu a sudcu konať bez priet'ahov podľa právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“), podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza

zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu. Tento základný princíp konania je premietnutý aj do ďalších ustanovení Civilného sporového poriadku.

19. Predmetom namietaného konania pred okresným súdom je vyslovenie neplatnosti dražby, neplatnosti kúpnej zmluvy a určenie vlastníctva nehnuteľnosti. Predmet konania nie je ojedinelý, vec preto nie je možné považovať za osobitne právne zložitú. Ústavný súd nepopiera, že v okolnostiach prípadu dĺžka konania môže byť ovplyvnená faktickou zložitou vecí, teda rozsahom dokazovania. Z obsahu spisu však zistil, že okresný súd nezabezpečoval a nevykonával dôkaz, ktorý by bol z akéhokoľvek dôvodu ťažšie dostupný (napr. výsluch osoby žijúcej v zahraničí, zisťovanie obsahu stratenej listiny, znalecké dokazovanie a pod.).

20. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či v namietanom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bolo správanie sťažovateľky ako účastníčky konania. Ústavný súd konštatuje, že jej správanie nebolo príčinou namietanej dĺžky konania. Sťažovateľka reagovala na výzvy okresného súdu a zúčastňovala sa pojednávani.

21. Tretím kritériom, použitím ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných priet'ahov v namietanom konaní, bol postup okresného súdu. Z obsahu spisu ústavný súd zistil takýto priebeh konania:

- 27. september 2006 – podaná žaloba na Okresnom súde Košice I,
- 5. október 2006 – vec postúpená Okresnému súdu Košice II,
- 12. október 2006 – vyslovený nesúhlas Okresného súdu Košice II s postúpením veci,
- 13. október 2006 – vec predložená na rozhodnutie Krajskému súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“),
- 24. október 2006 – krajský súd rozhodol o príslušnosti okresného súdu na konanie v predmetnej veci,
- 9. január 2007 – vec predložená okresnému súdu,

- 19. január 2007 – žalobcom priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, výzva protistrán na vyjadrenie k žalobe,
- 8. február 2007 – zamietnutý návrh žalobcov na vydanie predbežného opatrenia,
- 11. apríl 2007 – pojednávanie odročené na neurčito z dôvodu rozhodovania o procesných návrhoch žalobcov,
- 27. júl 2007 – vydané uznesenie o pristúpení ďalšieho účastníka do konania,
- 8. október 2007 – zamietnutý návrh na vydanie predbežného opatrenia žalobcov proti žalovanému v 4. rade,
- 15. október 2007 – odvolanie žalobcov proti uzneseniu o predbežnom opatrení,
- 14. november 2007 – vec predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní,
- 28. február 2008 – vydané uznesenie krajského súdu, ktorým bolo uznesenie okresného súdu zrušené a vrátené na ďalšie konanie,
- 26. jún 2008 – spis vrátený z krajského súdu okresnému súdu,
- 30. október 2008 – pripustená zmena žaloby,
- 11. február 2009 – vydané predbežné opatrenie o zákaze žalovanému v 4. rade nakladať s nehnuteľnosťou,
- 20. máj 2009 – pojednávanie odročené na neurčito na žiadosť žalobcov,
- 26. máj 2009 – rozšírený okruh účastníkov a zmena žaloby,
- 21. október 2009 – pojednávanie,
- 10. december 2009 – uznesenie o pristúpení ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaných,
- 10. marec 2010 – pojednávanie odročené pre neprítomnosť účastníkov konania,
- 26. apríl 2010 – pojednávanie odročené na účel predvolania svedkov na 14. jún 2010,
- 8. jún 2010 – pojednávanie nariadené na 14. jún 2010 zrušené a nariadené na 12. júl 2010,
- 6. júl 2010 – pojednávanie nariadené na 12. júl 2010 zrušené a nariadené na 8. september 2010,
- 8. september 2010 – pojednávanie odročené na neurčito pre neprítomnosť žalobcov, preverovanie dôvodov žiadosti o odročenie,
- 1. december 2010 - nariadený termín pojednávania na 12. január 2011,

- 12. január 2011 – pojednávanie odročené z rodinných dôvodov konajúcej sudkyne,
- 8. február 2011 – uznesenie o zmene žaloby,
- 9. február 2011 – pojednávanie, vyhlásený rozsudok,
- 30. marec 2011 – podané odvolanie žalobcov,
- 13. máj 2011 – predložené vyjadrenie k odvolaniu,
- 19. máj 2011 – spis predložený krajskému súdu na odvolacie konanie,
- 16. august 2013 – rozsudok okresného súdu zrušený,
- 18. október 2013 – spis vrátený okresnému súdu na ďalšie konanie,
- 6. február 2014 – výzva účastníkov na predloženie návrhov na dokazovanie,
- 18. september 2014 – nariadený termín pojednávania na 15. október 2014,
- 15. október 2014 – pojednávanie; odročené na neurčito pre neprítomnosť žalobcov; preverovanie dôvodov neprítomnosti,
- 4. marec 2015 – pojednávanie odročené pre neprítomnosť žalobcov; predvolanie z inej adresy,
- 14. máj 2015 – výzva žalobcom, či trvajú na žalobe z dôvodu nových skutočností,
- 5. október 2015 – pojednávanie; odročené na účel uzavretia mimosúdnej dohody,
- 10. máj 2017 – výzva účastníkov, či došlo k uzavretiu mimosúdnej dohody,
- 25. máj 2017 – nariadený termín pojednávania na 13. november 2017,
- 6. november 2017 – pojednávanie nariadené na 13. november 2017 zrušené z dôvodu zmeny zákonného sudcu.

22. S poukazom na uvedené ústavný súd konštatuje činnosť okresného súdu v primeraných časových intervaloch v období od 9. januára 2007 do 6. februára 2014, kedy bola účastníkom konania zaslaná výzva na predloženie návrhov na dokazovanie. Nasledujúcim úkonom v namietanom konaní bolo nariadenie termínu pojednávania, k čomu pristúpil okresný súd 18. septembra 2014, teda po viac ako siedmych mesiacoch od posledného úkonu. Pojednávania nariadené na 15. október 2014 a 4. marec 2015 boli odročené bez meritórneho prejednávania veci pre neprítomnosť žalobcov. Posledné pojednávanie v predmetnej veci uskutočnené 5. októbra 2015 bolo odročené na účel mimosúdnej dohody. Až 10. mája 2017 okresný súd vyzval účastníkov na oznámenie, či k uzavretiu takejto dohody došlo. Negatívna odpoveď viedla okresný súd k nariadeniu

termínu pojednávania na 13. november 2017. Podľa aktuálneho zistenia stavu konania sa tento termín pojednávania neuskutočnil z dôvodu zmeny zákonného sudcu. Uvedené štyri pojednávania v rozmedzí troch rokov vyhodnotil ústavný súd ako neefektívne konanie. Pojednávania boli nariadené bez náležitého zistenia aktuálneho pobytu žalobcov, resp. nedôsledného vyvodzovania dôsledkov nesplnenia ich procesných povinností a pre prípadné uzavretie mimosúdnej dohody bol súdom poskytnutý neprimerane dlhý časový priestor, čo viedlo k bezdôvodným priet'ahom. Zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť totižto zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu stavu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 182/08).

23. Uvedené skutočnosti vyúsťujú do záveru, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 8/2007 porušené boli (výrok v bode 1 nálezu).

III.

24. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy druhej vety ak porušenie práv alebo slobôd podľa čl. 127 ods. 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

25. Z obsahu spisu vyplýva, že napriek nariadeným termínom pojednávania nedošlo v namietanom konaní k opakovanému rozhodnutiu o predmete konania, čo viedlo ústavný súd k rozhodnutiu o prikázaní okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov a odstrániť tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka nachádza (výrok v bode 2 nálezu). Ústavný súd na tomto mieste dáva do pozornosti okresnému súdu, že je povinný v konaní naďalej striktné postupovať podľa ustanovení Civilného sporového poriadku vrátane využitia prostriedkov procesného útoku, procesnej obrany a sudcovskej koncentrácie s ohľadom na § 470 ods. 2 druhú vetu CSP s tým, že sporové strany nemožno

sankcionovať „do minulosti“, v ktorej uvedená právna úprava neexistovala. Taktiež ústavný súd dáva do pozornosti § 183 a § 184 CSP, v zmysle ktorých je možné pojednávanie odročiť len z dôležitých dôvodov a na konkrétny termín. To znamená, že podľa novej právnej úpravy účinnej od 1. júla 2016 je odročovanie na neurčito zo zákona prakticky vylúčené.

IV.

26. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

27. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

28. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

29. V súvislosti s požiadavkami zákona na obsah a formu návrhu už ústavný súd vo svojich rozhodnutiach opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh. Ústavný súd však musí trvať aj na dôslednom dodržiavaní ustanovení zákona o ústavnom súde týkajúcich sa osobitných náležitostí návrhu (v danom prípade sťažnosti právnickej osoby), preto v súvislosti s uplatneným nárokom na finančné zadosťučinenie nemôže ustúpiť od požiadavky náležitého zdôvodnenia. Osobitne to platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené advokátom (III. ÚS 334/09).

30. V súlade s § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

31. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka žiadala priznať finančné zadost'učinenie v sume 5 000 €. Svoj nárok zdôvodnila všeobecnou konštatáciou pretrvávajúceho stavu právnej neistoty, pocitu straty dôvery v právny štát a spôsobenia nevyčísliteľnej nemajetkovej ujmy. Absentuje tak zdôvodnenie (konkretizácia), v čom vidí svoj stav právnej neistoty a čo by malo predstavovať nevyčísliteľnú nemajetkovú ujmu spôsobenú prebiehajúcim konaním. Uvedenie konkrétneho, či už právneho alebo faktického dopadu priet'ahového konania na sťažovateľku je tak nevyhnutnou podmienkou posúdenia pravdivosti takýchto tvrdení ústavným súdom a posúdenia primeranosti výšky prípadného finančného zadost'učinenia.

Len pre úplnosť ústavný súd uvádza, že obmedzenia vyplývajúce z právoplatného predbežného opatrenia o zákaze nakladať s nehnuteľnosťou do právoplatného skončenia konania sa nedotklo majetku sťažovateľky.

32. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podania sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

33. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

34. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj priznanie žiadaných práv.

35. Vychádzajúc z uvedeného je ústavný súd toho názoru, že napriek tomu, že sťažnosť v časti nároku na finančné zadosťučinenie pôsobí nedostatočne a neurčito, jeho priznanie prichádza do úvahy vzhľadom na celkovú dĺžku konania (vyše desať rokov), ako aj správanie sťažovateľky v priebehu sporu.

36. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez pokračujúceho porušenia základného práva (IV. ÚS 210/04).

37. Pri určení finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných ESLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na okolnosti prípadu. V prejednávanej veci ústavný súd považoval za primeranú všetkým jej okolnostiam vrátane neurčitosti sťažnosti v tejto časti sumu 2 500 € (výrok v bode 3 nálezu).

V.

38. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

39. Ústavný súd priznal sťažovateľke trovy konania v požadovanej výške, teda v sume 562,21 €, teda odmenu za tri úkony právnej služby, a to za prevzatie a prípravu zastupovania, podanie ústavnej sťažnosti a vyjadrenie z 27. novembra 2017 v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby

v súlade s § 11 ods. 3 vyhlášky pri 1/6 výpočtového základu na rok 2017 predstavuje totižto sumu 147,33 € a režijný paušál sumu 8,84 €, k čomu bola prirátaná 20 % DPH. Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (výrok v bode 4 nálezu).

40. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2018